

**2. Welkomstwoord plechtige openingszitting – “de werklasmeting:
niet langer het monster van Loch Ness”**

Geachte vergadering,

Ik ben verheugd jullie allen te mogen begroeten op deze plechtige openingszitting. Wij hopen dat dit de laatste openingszitting zal zijn met een beperkt publiek, en dat we elkaar volgend jaar weer voltallig kunnen groeten bij het begin van het nieuw gerechtelijk jaar.

Het is gebruikelijk om op 1 september terug te kijken op de activiteiten van het voorbije gerechtelijk jaar en – zo mogelijk – reeds een vooruitblik te werpen op het toekomstige gerechtelijk jaar.

Sta me toe om in dit korte welkomstwoord niet echt terug te blikken op de activiteiten van het hof van beroep te Antwerpen. Uiteraard ligt het wel en wee van ons hof van beroep mij het meest nauw aan het hart, maar vandaag zou ik de blik willen verruimen en willen terugblikken op de enorme activiteit die het afgelopen gerechtelijk jaar ontwikkeld werd in **alle** geledingen van de zetel, over het hele land gespreid, in de beide taalgroepen. Ik heb het over het vele werk dat geleverd werd met het oog op de werklasmeting van de hoven en rechtbanken.

Vandaag staan we immers op een keerpunt.

Vrijdag laatstleden heeft het College van Hoven en Rechtbanken groen licht gegeven om de stand van zaken op het vlak van de werklasmeting op 1 oktober aanstaande te presenteren aan alle korpsoversten en hoofdgriffiers.

Op 1 oktober aanstaande staan we dan ook eindelijk op het “punt 2.0”, om vanaf dan weer vooruit te gaan.

De werklasmeting van de magistratuur is ondertussen zoiets geworden als het monster van Loch Ness: iedereen spreekt er al jaren over, maar niemand heeft

er ooit een glimp van opgevangen. Wel... vandaag zien we de contouren duidelijk. De werklasmeting is niet langer een mythologische figuur, maar een welomlijnd project geworden.

Zoals jullie weten dringt de bestuurlijke overheid er reeds meer dan 20 jaar op aan dat er eindelijk werk zou worden gemaakt van een werklasmeting bij de magistratuur. In de wetten betreffende de tijdelijke kaderuitbreidingen (de wetten van 2001 en 2004) werd het behoud van die tijdelijke kaderuitbreiding zelfs expliciet verbonden aan de voorwaarde dat er een werklasmeting van de zetel zou komen.

Vervolgens, tussen 2008 en 2016, werd er met de medewerking van ontelbare magistraten en griffiers gewerkt aan die werklasmeting. Vanaf 2017 kwam er echter plots zand tussen de raderen. Het bleek op dat ogenblik onmogelijk om unanimitieit te bereiken over de objectiviteit van het ontwikkelde systeem.

Het nieuw College van Hoven en Rechtbanken, dat geïnstalleerd werd in november 2019, maakte van de afwerking van die werklasmeting één van zijn prioriteiten.

Na een eerste inlooperperiode, werd er vanaf oktober van het afgelopen gerechtelijk jaar zeer intens gewerkt aan de finalisering van het **AMAI-project**, zoals het systeem van verdeling van de middelen op basis van een werklasmeting wordt genoemd.

Niet alleen werden opnieuw werkgroepen bemand per soort entiteit (hoven, arbeidshoven, ondernemingsrechtbanken, enz.) om de eventuele fouten uit het destijds opgestelde systeem te halen en het geheel te actualiseren, ook alle individuele korpschefs staken extra tijd en energie in het project om het mogelijk te maken het destijds opgestelde werklasmetingssysteem af te toetsen aan de vandaag bestaande werkelijkheid.

Statistisch analisten en interne experts, collegeleden en externe experts, voorzitters en hoofdgriffiers, iedereen heeft menig vrij uur in het weekend of in de avonden besteed aan de verfijning en afwerking van het systeem.

Dit alles gebeurde bovenop het dagdagelijkse werk, dat evenmin bleef liggen.

Het gevolg is wel dat we eindelijk op het punt gekomen zijn dat de eerste versie van ons werklasmetingssysteem in die mate af is, dat we de eerste grote tendenzen zien, vanaf waar we verder kunnen verfijnen. Er bestaat vandaag nog geen "af" product, maar vandaag hebben we eindelijk de basis gelegd om de grove kam thuis te laten en met de fijne kam verder te werken.

Vandaar dat ik sprak van het “punt 2.0” dat we bereikt hebben.

Er moet nog veel werk gebeuren, maar dat toekomstige werk is eindelijk welomlijnd en bevattelijk: op 1.10.2021 wordt de stand van zaken meegedeeld aan alle korpsoversten en hoofdgriffiers, waarna de verdere verfijning – mede met hun hulp – zal kunnen beginnen.

Vandaag is dan ook het moment gekomen om onze oprechte dank uit te spreken ten opzichte van die ontelbare mensen die het afgelopen jaar delen van hun vrije tijd hebben opgeofferd om te geraken waar we nu zijn.

Daarbij wil ik ook nog even onze grote erkentelijkheid uitdrukken voor het vele werk in dit verband van onze voorgangers. Zij zijn het die de basis hebben gelegd waarop het systeem gebouwd werd, en waarvan we vanaf eind dit jaar de eerste vruchten zullen kunnen plukken. In afwachting van een verdere verfijning en objectivering van het systeem zullen vanaf begin 2022 inderdaad voor het eerst vacatureplannen opgesteld kunnen worden op basis van de grote tendenzen betreffende de reële behoeften van de diverse entiteiten van de zetel.

Mijnheer de procureur-generaal, heren procureurs, ik druk vandaag de hoop uit dat we samen verder kunnen gaan op deze weg, en dat we erin zullen slagen om ook het openbaar ministerie bij deze activiteiten van de zetel te betrekken. Op het einde van de rit blijft het immers de bedoeling om het geheel van de middelen van de rechterlijke orde te verdelen over de diverse entiteiten via een geobjectiveerde methode.

Met deze uitdrukkelijke wens kom ik aan het einde van mijn kort welkomstwoord. Ik wens jullie allen een goede start toe van dit nieuwe gerechtelijk jaar. Wij hebben weer een zwaar corona-jaar achter de rug, en velen van ons zijn in deze zomer niet echt in de gelegenheid geweest om volledig uit te rusten. Toch ben ik er zeker van dat wij allen - zoals steeds – opnieuw de veerkracht vinden om weer een jaar lang het beste van onszelf te geven.